

dette ikke, underkastes Tvisten et Nævns endelige Afgørelse. Dette Nævn bestaar af 2 af Rigsdagen (1 af hvert Thing) og 2 af Althinget udpegede og af Kongen udnævnte Mænd, som selv vælge en Opmand. Opnaas ikke Enighed om Valget af en saadan, indtræder Højesterets Justitiarius som Opmand.

§ 9.

Efter 25 Aars Forløb fra denne Lovs Ikrafttræden kan saavel Rigsdagen som Althinget forlange Revision af samme. Fører Revisionen ikke til fornyet Overenskomst inden Udløbet af 3 Aar fra Revisionsforlangendets Fremsættelse, kan Forlangende om ny Revision paa samme Maade fremsættes efter 5 Aar fra nævnte Tidsfrists Udløb. Lykkes det da ikke at opnaa Enighed mellem de respektive Lovgivningsmagter i Løbet af 2 Aar efter Revisionsforlangendets fornyede Fremsættelse, bestemmer Kongen, efter Indstilling i saa Henseende fra Rigsdag eller Althing, at Fællesskabet med Hensyn til de i § 3 under Punkt 4, 5, 6, 7 og 8 nævnte Fællesanliggender med 2 Aars Varsel skal være helt eller delvis ophævet

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes enslydende med et Forslag, som er udarbejdet af den af Hans Majestæt Kongen den 30te Juli 1907 allerhøjest nedsatte Kommission til Forberedelse af Foranstaltninger til en ny Lovgivning om Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige. Kommissionens Betænkning er omdelt i Rigsdagen i Maj f. A., og skal man iøvrigt henvise til denne, idet man dog har ladet aftrykke Kommissionens Bemærkninger til det af samme udarbejdede Lovudkast samt de dertil sig sluttende Paategninger:

ad §§ 1.—3.

Hvis ovenstaaende Lovudkast vedtages saavel af Rigsdagen som af Althinget og ophøjes til Lov, vil det statsretlige Forhold mellem Danmark og Island være fuldstændig ændret fra det Standpunkt, som indtoges i Loven af 2. Januar 1871. I Stedet for at være bestemt ved en ensidig dansk Lovgivningsakt, vil Forholdet fremtidig være bygget paa en ved gensidig Overenskomst tilvejebragt fælles Lov, vedtagen af begge Landes Lovgivningsmagter, hvad man ogsaa har tænkt sig udtrykkelig udtalt i Lovens Indledning. Naar man fra dansk Side med fuldstændig Enstemmighed har kunnet gaa med saa vel hertil som til den i § 1 og følgende Paragrafer nærmere angivne ny Bestemmelse af Islands fremtidige Stilling som et frit og selvstændigt, uafhængeligt Land, forbundet med Danmark ved fælles Konge og ved de i § 3 nævnte Fællesanliggender, ved hvilken Ordning Island er stillet ved Siden af Danmark som en særlig Stat med fuld Raadighed over alle ikke udtrykkelig som fælles betegnede Anliggender, da er dette, som de danske Medlemmer ønske at udtale, ikke grundet i nogen Anerkendelse fra dansk Side af de fra islandsk Side opstillede historiske og statsretlige Betragtninger, men alene i det levende Ønske om at imødekomme det islandske